

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (avdelningen för överklaganden) den 11 oktober 2012

Mål T-622/11 P

Francesca Cervelli
mot
Europeiska kommissionen

”Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Utlandstillägg — Begäran om omprövning —
Nya omständigheter — Uppenbart att överklagandet är ogrundat”

Saken: Överklagande av det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) antog den 12 september 2011 i mål F-98/10, Cervelli mot kommissionen (REUP 2011, ännu ej publicerad i rättsfallssamlingen), med yrkande om att detta beslut ska upphävas.

Avgörande: Överklagandet ogillas. Francesca Cervelli ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i förevarande instans.

Sammanfattning

Tjänstemän — Talan — Föregående administrativt klagomål — Tidsfrister — Utgången frist — Börjar löpa på nytt — Villkor — Ny och väsentlig omständighet

(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

Förekomsten av nya och väsentliga omständigheter kan motivera en begäran om omprövning av ett tidigare beslut som vunnit laga kraft. En dom från unionsdomstolen om ogiltigförklaring av en rättsakt kan i det avseendet utgöra en ny omständighet som gör det möjligt att återställa fristerna för att inge klagomål eller väcka talan enbart i förhållande till parterna i förfarandet och övriga personer som direkt berörs av den ogiltigförklarade rättsakten. Även om alla tjänstemän vid alla unionsinstitutioner omfattas av samma tjänsteföreskrifter i enlighet med den princip om en gemensam offentlig förvaltning som fastställs i artikel 9.3 i Amsterdamfördraget, innebär denna princip dock inte att institutionerna måste använda den befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar som de tillerkänns i tjänsteföreskrifterna på samma sätt, utan tvärtom omfattas deras personalförvaltning av en självständighetsprincip. Ett frivilligt beslut från en annan institution än den där den berörda personen är anställd, om att utvidga rättsverkningarna av en dom till att omfatta samtliga tjänstemän kan därför inte anses utgöra en sådan ny faktisk omständighet som gör det möjligt för den berörda att begära omprövning av det administrativa beslut som vederbörande berörs av.

(se punkterna 18, 20 och 25)

Hänvisning till

Domstolen: 17 juni 1965, Müller mot rådet, 43/64, REG 1965, s. 499, 515; 16 december 1970, Prella mot kommissionen, 5/70, REG 1970, s. 1075, punkt 13; 26 september 1985, Valentini mot kommissionen, 231/84, REG 1985, s. 3027, punkt 148 mars 1988, Brown mot domstolen, 125/87, REG 1988, s. 1619), punkt 14

Förstainstansrätten: 11 juli 1997, Chauvin mot kommissionen, T-16/97, REGP 1997, s. I-A-237 och II-681, punkterna 37 och 39–45; 16 september 1997, Gimenez mot Regionkommittén, T-220/95, REGP 1997, s. I-A-275 och II-775, punkt 72; 16 september 2009, Boudova m.fl. mot kommissionen,, T-271/08 P, REGP 2009, s. I-B-1-71 och II-B-1-441, punkt 48